

SKO/OG/43/108/15401/17/KK

Katowice, dnia 16 października 2017 r.

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 1 i 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tj. Dz. U. z 2015 r. Poz. 1659, ze zm.) i art. 138 § 2 w związku z art. 144 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2017 r., Poz. 1257, dalej jako: „k.p.a.”).

w związku z zażaleniem wniesionym przez Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z siedzibą: ul. 11 Listopada 29, 28-300 Jędrzejów, zawartym w piśmie z dnia 22 września 2017 r., - na cyt.: „postanowienie Prezydenta Miasta Racibórz z dnia 28.08.2017 r., znak: OS.7032.42.2017”, odmawiające wszczęcia postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia udzielonego decyzją Prezydenta Miasta Racibórz nr 22/2017 z dnia 01.03.2017 r. zezwalającą Przedsiębiorstwu Komunalnemu Sp. z o.o. z siedzibą w Raciborzu przy ul. Adameczyka 10, na prowadzenie działalności w zakresie prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodnicząca składu orzekającego (spr)	- Kamila Koziaara
Członek składu orzekającego	- Robert Nowicki
Członek składu orzekającego	- Katarzyna Stebnicka

na posiedzeniu niejawnym w dniu 16 października 2017 r.

postanowilo

uchylić w całości zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji

Uzasadnienie

Pismem z dnia 29 września 2017 r., znak: OS.7032.42.2017 Prezydent Miasta Racibórz przekazał do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach (data wpływu do Kolegium: 3 października 2017 r.) pismo Stowarzyszenia Obrony Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie przy ul. 11 Listopada 29, opatrzone datą 22 września 2017 r., stanowiące zdaniem w/w podmiotu zażalenie na postanowienie Prezydenta Miasta Racibórz z dnia 28 sierpnia 2017 r., znak: OS.7032.42.2017 w sprawie odmowy wszczęcia postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia udzielonego decyzją Prezydenta Miasta Racibórz Nr 22/2017 z dnia 1 marca 2017 r., zezwalającej Przedsiębiorstwu Komunalnemu Sp. z o.o. z siedzibą w Raciborzu przy ul. Adameczyka 10 – na prowadzenie działalności w zakresie prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt – z powodu naruszania warunków zezwolenia.

Z przestanych do Kolegium akt sprawy wynika, że pismem z dnia 31 lipca 2017 r., Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie wniosło do Prezydenta Miasta Racibórz pismo zatytułowane: „Wniosek organizacji społecznej o wszczęcie postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia”. Powołując się na treść przepisu art. 31 § 1 k.p.a. w związku z art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tj. Dz. U z 2017 r., Poz. 1289, ze zm.) stowarzyszenie wniosło o wszczęcie przez Prezydenta Miasta Racibórz postępowania w przedmiocie cofnięcia zezwolenia udzielonego decyzją w/w organu z dnia 1 marca 2017 r., nr 22/2017 zezwalającą Przedsiębiorstwu Komunalnemu Sp.

z o.o. z siedzibą w Raciborzu na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt z powodu naruszania warunków zezwolenia. W dalszej części przedmiotowego pisma wnioskodawca przedstawił: cele statutowe stowarzyszenia, interes społeczny, a także wskazał argumenty przemawiające jego zdaniem za koniecznością wystąpienia z żądaniem cofnięcia zezwolenia. Do wniosku załączono informację odpowiadającą odpisowi aktualnemu z rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 5 lipca 2017 r., oraz kserokopię wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 marca 2015 r., sygn. akt II OSK 2136/13. Przedmiotowy wniosek wpłynął do organu I instancji w dniu 2 sierpnia 2017 r.

W odpowiedzi na powyższe, pismem z dnia 28 sierpnia 2017 r., znak: OS.7032.42.2017, Prezydent Miasta Racibórz stwierdził, że po analizie zapisów przedmiotu działalności stowarzyszenia wskazanego w KRS-ie nie wynika, aby w/w podmiot posiadał uprawnienia do składania wniosku w sprawie zgodności prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt z warunkami zezwolenia. W dalszej części pisma organ I instancji wyjaśnił, cyt.: „ (...) Przyjmowanie do schroniska zwierząt spoza terenu miasta nie narusza ich praw, co potwierdzają wyniki przeprowadzonych tam kontroli. Wobec powyższego w przypadku nie wykazania, związku konieczności cofnięcia zezwolenia z zakresem Państwa działalności nie widzę podstaw do wszczęcia postępowania w przedmiotowej sprawie”.

Zażalenie na powyższe pismo wniosło Stowarzyszenie Obrony Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie, wyrażając swoje niezadowolenie z wydanego rozstrzygnięcia, przedstawiając jednocześnie swoje stanowisko w przedmiotowej sprawie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło następujący stan prawny, który znajdzie zastosowanie w przedmiotowej sprawie.

Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 31 § 1 k.p.a., organizacja społeczna może w sprawie dotyczącej innej osoby występować z żądaniem:

- 1) wszczęcia postępowania,
 - 2) dopuszczenia jej do udziału w postępowaniu,
- jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji i gdy przemawia za tym interes społeczny.

W myśl § 1a w/w przepisu, organizacja społeczna, o której mowa w § 1, może brać udział w postępowaniu w imieniu i na rzecz pracownika delegowanego na terytorium RP lub z terytorium RP albo pracodawcy delegującego pracownika na terytorium RP lub z terytorium RP - za zgodą strony w imieniu i na rzecz której występuje w postępowaniu.

Organ administracji publicznej, uznając żądanie organizacji społecznej za uzasadnione, postanawia o wszczęciu postępowania z urzędu lub o dopuszczeniu organizacji do udziału w postępowaniu. Na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania lub dopuszczenia do udziału w postępowaniu organizacji społecznej służy zażalenie. (§ 2 w/w artykułu).

Organizacja społeczna uczestniczy w postępowaniu na prawach strony (§ 3 w/w przepisu).

Organ administracji publicznej, wszczynając postępowanie w sprawie dotyczącej innej osoby, zawiadamia o tym organizację społeczną, jeżeli uzna, że może ona być zainteresowana udziałem w tym postępowaniu ze względu na swoje cele statutowe, i gdy przemawia za tym interes społeczny. (§ 4 w/w przepisu).

Zgodnie z brzmieniem § 5 w/w artykułu, organizacja społeczna, która nie uczestniczy w postępowaniu na prawach strony, może za zgodą organu administracji publicznej przedstawić temu organowi swój pogląd w sprawie, wyrażony w uchwale lub oświadczeniu jej organu statutowego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza co następuje.

Otrzymując zażalenie do załatwienia, organ odwoławczy jest obowiązany w pierwszej kolejności przeprowadzić badanie wstępne tego zażalenia tj. ustalić czy zażalenie jest dopuszczalne i czy zostało wniesione w prawem przewidzianym terminie.

W rozpatrywanej sprawie przedmiotem zażalenia jest pismo Prezydenta Miasta Racibórz z dnia 28 sierpnia 2017 r., znak: OS.7032.42.2017 odmawiające wszczęcia na wniosek zainteresowanego podmiotu postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt. Koniecznym zatem jest zbadanie czy w/w pismo ma charakter postanowienia.

Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 124 § 1 k.p.a., postanowienie powinno zawierać: oznaczenie organu administracji publicznej, datę jego wydania, oznaczenie strony lub stron albo innych osób biorących udział w postępowaniu, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, pouczenie, czy i w jakim trybie służy na nie zażalenie lub skarga do sądu administracyjnego, oraz podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do jego wydania lub, jeżeli postanowienie wydane zostało w formie dokumentu elektronicznego, powinno być opatrzone kwalifikowanym podpisem elektronicznym. W myśl § 2 w/w przepisu, postanowienie powinno zawierać uzasadnienie faktyczne i prawne, jeżeli służy na nie zażalenie lub skarga do sądu administracyjnego oraz gdy wydane zostało na skutek zażalenia na postanowienie.

W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 23 maja 2011 r. (sygn. akt I GSK 231/10, opublikowanym w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych) sąd ten wskazał, cyt.: „Pismo spełniające wszystkie wskazane w art. 124 k.p.a. wymogi formalne jest postanowieniem”. Z kolei w wyroku w/w Sądu z dnia 23 maja 2011 r. (sygn. akt I GSK 238/10, LEX nr 990060) wyjaśniono, że skoro postanowienie, tak samo jak decyzja, jest aktem administracyjnym indywidualnym, posiadającym wszystkie jej cechy wyróżniane w doktrynie prawa administracyjnego, również w stosunku do postanowień można mówić o minimum jego elementów prawnie skutecznych.

W ocenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach pismo Prezydenta Miasta Racibórz z dnia 28 sierpnia 2017 r., zawiera wszystkie potrzebne elementy skutkujące uznaniem go za postanowienie. Przede wszystkim wskazano w nim organ wydający rozstrzygnięcie tj. Prezydenta Miasta Racibórz, datę wydania pisma: dzień 28 sierpnia 2017 r., adresata: Stowarzyszenie Obrony Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie, rozstrzygnięcie o istocie sprawy, o czym świadczy zwrot, cyt.: (...) po analizie stwierdzam, że (...)” nie widzę podstaw do wszczęcia postępowania w powyższej sprawie”., podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do jego wydania tj. podpis Prezydenta Miasta Racibórz.

Jednocześnie podkreślić należy, że przedmiotowe pismo nie zawiera pouczenia czy i w jakim trybie przysługuje na nie zażalenie, jednakże brak w powyższym względzie nie uniemożliwia zakwalifikowania go jako postanowienia, gdyż pisma zawierające rozstrzygnięcie w sprawie załatwianej w drodze postanowienia są postanowieniami, pomimo nieposiadania w pełni formy przewidzianej w art. 124 k.p.a., jeżeli tylko zawierają minimum elementów niezbędnych do zakwalifikowania ich jako postanowienie (tak m.in. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach z dnia 4 maja 2011 r., sygn. akt II SA/Ke 11/11, LEX nr 993145).

W dalszej kolejności Kolegium przystąpiło do zbadania dopuszczalności wniesienia zażalenia na w/w postanowienie Prezydenta Miasta Racibórz z dnia 28 sierpnia 2017 r.

Przepis art. 141 § 1 k.p.a., stanowi, że na wydane w toku postępowania postanowienia służy stronie zażalenie, gdy kodeks tak stanowi. W myśl § 2 w/w przepisu zażalenia wnosi się w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia postanowienia stronie, a gdy postanowienie zostało ogłoszone ustnie - od dnia jego ogłoszenia stronie.

Zaskarżonym postanowieniem organ I instancji orzekł o odmowie wszczęcia postępowania na wniosek organizacji społecznej tj. Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie sprawy z przedmiocie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt. Zgodnie z brzmieniem cytowanego wcześniej przepisu art. 31 § 2 k.p.a. organ administracji publicznej, uznając żądanie organizacji społecznej za uzasadnione, postanawia o wszczęciu postępowania z urzędu lub o dopuszczeniu organizacji do udziału w postępowaniu. Na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania lub dopuszczenia do udziału w postępowaniu organizacji społecznej służy zażalenie. Zatem przedmiotowe postanowienie zostało wydane w trybie art. 31 § 2 k.p.a. i przysługuje na nie zażalenie. Zażalenie jest dopuszczalne, gdyż od wydanego przez organ I instancji postanowienia w myśl art. 141 § 1 k.p.a. przysługuje zażalenie. Przedmiotowe zażalenie w myśl art. 141 § 2 k.p.a. zostało wniesione w terminie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach po analizie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wskazuje, że zaskarżone postanowienie organu I instancji nie zasługuje na pozostawienie w obrocie prawnym, stąd koniecznym jest jego uchylenie w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji w myśl art. 138 § 2 k.p.a. w związku z art. 144 k.p.a. Zgodnie z brzmieniem przepisu art. 138 § 2 k.p.a. organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Przepis art. 144 k.p.a. stanowi z kolei, że w sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale do zażaleń mają odpowiednie zastosowanie przepisy dotyczące odwołań.

Wnioskodawca w oparciu o treść przepisu art. 31 § 1 k.p.a., w związku z art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r., o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tj. Dz. U z 2017 r., Poz. 1289, ze zm.) wystąpił do organu I instancji z wnioskiem jak to opisano powyżej. Konieczność wystąpienia z żądaniem wszczęcia postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia uzasadniono celami statutowymi stowarzyszenia jakimi zdaniem w/w podmiotu są, cyt.: „(...) działania na rzecz humanitarnego traktowania zwierząt, ich poszanowania i zapewnienia im opieki oraz kształtowanie wśród społeczeństwa właściwego stosunku do zwierząt. (zał. nr 1). Cele te Stowarzyszenie realizuje poprzez zwalczanie przejawów znęcania się nad zwierzętami, działanie w ich obronie i niesienie im pomocy oraz sprawowanie kontroli nad przestrzeganiem przepisów i praw w dziedzinie ochrony zwierząt i środowiska (...) Wniosek niniejszy dotyczy cofnięcia zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt, uzasadnionego świadomym naruszeniem przez przedsiębiorcę warunków określonych w tym zezwoleniu. Naruszenia te skutkują łamaniem prawa ochrony zwierząt, a materia ta jest bezpośrednio związana z celami statutowymi Stowarzyszenia. (...)”

W następstwie powyższego obowiązkiem organu I instancji było więc podjęcie czynności wyjaśniających celem ustalenia, czy w/w podmiotowi w oparciu o treść przepisu art. 31 § 1 k.p.a. przysługuje uprawnienie do wystąpienia z wnioskiem jw. Tymczasem zaskarżonym postanowieniem organ I instancji stwierdził, że wnioskodawca nie posiadał uprawnienia do składania wniosku w sprawie zgodności prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt z warunkami zezwolenia. Powyższe twierdzenie organ ten wywiódł po analizie zapisów przedmiotu działalności stowarzyszenia wskazanego w KRS-ie. W ocenie organu wyższego stopnia, argumentacja organu I instancji w powyższym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie.

Stowarzyszenie Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie, zdaniem Kolegium jest organizacją społeczną i w świetle zapisów statutu tego stowarzyszenia uzasadnione jest złożenie przez to stowarzyszenie wniosku o wszczęcie postępowania administracyjnego w

sprawie cofnięcia zezwolenia udzielonego decyzją Prezydenta Miasta Racibórz z dnia 1 marca 2017 r., nr 22/2017 czuwającą Przedsiębiorstwu Komunalnemu Sp. z o.o. z siedzibą w Raciborzu na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt z powodu naruszania warunków zezwolenia.

Z akt sprawy, jak i z uzasadnienia postanowienia nie wynika, aby organ I instancji poczynił ustalenia na okoliczność czy wniosek stowarzyszenia dotyczy interesu społecznego o którym mowa w art. 31 § 1 k.p.a. Nie sposób bowiem uznać, aby zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia twierdzenia organu spełniały wymagania, o których stanowi treść w/w przepisu prawa. W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 26 października 2016 r., sygn. akt II OSK 2382/15, Lex nr 2199389), sąd ten wskazał, cyt.: „Skoro podstawą działalności organizacji społecznej z założenia jest interes społeczny, zaś organizacja zgłaszając żądanie udziału w postępowaniu administracyjnym zmierza do realizacji zadań mających znaczenie dla interesu ogólnospołecznego, to dopiero ustalenie przez organ okoliczności wyłączających istnienie interesu społecznego organizacji w powyższym znaczeniu uprawnia do wydania postanowienia odmownego na podstawie art. 31 § 2 k.p.a. W niniejszej sprawie, organ I instancji odmawiając wszczęcia postępowania w przedmiotowej sprawie nie ustalił okoliczności wyłączających istnienie interesu społecznego Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie, zatem nie sposób zgodzić się z zajęтым przez organ I instancji stanowiskiem odnośnie odmowy wszczęcia postępowania w rozpatrywanej sprawie.

W świetle powyższego stwierdzić należy że organ I instancji wydając zaskarżone postanowienie nie przeprowadził postępowania zgodnie z wymogami ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, w szczególności w zakresie dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy (art. 7, art. 77 § 1, art. 80 k.p.a.). Zasada wynikająca z art. 7 k.p.a., zobowiązuje organ do podjęcia wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy. Przepis ten stanowi, że toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Powyższa zasada realizowana jest przez art. 77 § 1 k.p.a., zgodnie z którym organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzeć cały materiał dowodowy oraz art. 80 k.p.a., który stanowi, że organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Prawidłowa ocena materiału dowodowego winna z kolei znaleźć odzwierciedlenie w wydanym orzeczeniu. Obowiązek wyczerpującego i rzetelnego zebrania materiału dowodowego związany jest z sytuacją procesową organu administracji publicznej, który jest „gospodarzem” postępowania i posiada duże uprawnienia w zakresie ukształtowania tego postępowania. W szczególności organ może w każdym stadium postępowania zmienić, uzupełnić lub uchylić swoje postanowienie dotyczące przeprowadzenia dowodu. Natomiast obowiązek wyczerpującego rozpatrzenia materiału dowodowego polega na dokładnym zapoznaniu się z tym materiałem, ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Negatywne konsekwencje zaniedbania należących do organu czynności dowodowych nie mogą obciążać strony. Wykonanie obowiązku wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego winno odbywać się z uwzględnieniem norm wynikających z przepisów prawnych o charakterze proceduralnym. W ocenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach organ prowadzący postępowanie nie rozpatrzył sprawy w sposób wszechstronny i wyczerpujący, czym naruszył wspomniane powyżej przepisy art. 7, art. 77 § 1 oraz art. 80 k.p.a., co miało istotny wpływ na wynik

sprawy. Koniecznym z tej przyczyny jest uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

Ponownie prowadząc postępowanie w sprawie obowiązkiem organu I instancji jest dokładne przeanalizowanie przesłanek wszczęcia postępowania z wniosku Stowarzyszenia Obrony Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie, zawartego w piśmie z dnia 31 lipca 2017 r. i w zależności od dokonanych ustaleń – podjęcie określonych działań, zgodnie z przepisami prawa.

Dodatkowo Kolegium wskazuje także, że postanowienie odmawiające wszczęcia postępowania administracyjnego jest aktem formalnym, a nie merytorycznym. Na skutek odmowy wszczęcia postępowania organ nie prowadzi postępowania administracyjnego i nie rozstrzyga sprawy co do jej istoty. W postanowieniu wydanym w trybie art. 31 § 2 k.p.a. organ nie może formułować wniosków i ocen dotyczących meritum żądania. Tymczasem zaskarżonym postanowieniem organ I instancji odniósł się do kwestii merytorycznych sprawy, argumentując, iż w wyniku przeprowadzonych kontroli nie wykazano naruszenia praw zwierząt przebywających w schronisku. Ponownie prowadząc sprawę organ I instancji winien mieć na względzie, że na etapie wstępnym postępowania rozstrzyganie kwestii merytorycznych nie jest dozwolone. Następuje to dopiero w toku postępowania.

Z powyższych względów nie sposób uznać, aby odmowa wszczęcia postępowania w trybie w/w przepisu art. 31 § 2 k.p.a. była zasadna. Ponownie prowadząc postępowanie w sprawie organ I instancji winien zatem jeszcze raz dokonać analizy przesłanek wszczęcia na wniosek Stowarzyszenia Obrony Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia udzielonego decyzją Prezydenta Miasta Racibórz nr 22/2017 z dnia 01.03.2017 r. zezwalającą Przedsiębiorstwu Komunalnemu Sp. z o.o. z siedzibą w Raciborzu przy ul. Adamczyka 10, na prowadzenie działalności w zakresie prowadzenia schroniska dla bezdomnych zwierząt, mając na względzie powyższe wskazania Kolegium i w zależności od dokonanych ustaleń albo wszcząć z urzędu postępowanie w sprawie, bądź też odmówić wszczęcia postępowania, w oparciu o treść przepisu art. 31 k.p.a. Przy czym podjęte przez organ rozstrzygnięcie w sprawie winno znajdować odzwierciedlenie w zgromadzonym przez ten organ materiale dowodowym sprawy.

Ponownie rozpatrując sprawę, organ I instancji winien mieć na względzie, że wydając postanowienie w oparciu o treść przepisu art. 31 § 2 k.p.a. postanowienie to winno zawierać wszystkie konieczne elementy tego aktu, o których mowa w cytowanym na wstępie niniejszego postanowienia art. 124 § 1 k.p.a.

Postanowienie niniejsze, w myśl art. 16 § 1 k.p.a., jest ostateczne.

Na niniejsze postanowienie, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. z 2017 r. Poz. 1369 ze zm.), tekst jedn. Dz. U. 2016 r. Poz. 718 ze zm.).

Wniesienie skargi na niniejsze postanowienie wymaga uiszczenia **wpisu stałego w wysokości 800 zł.**

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. z 2017 r. Poz. 1369 ze zm.).

mgr Karol

mgr Robert Płomiński